

فیاضی: صندوق‌های حمایتی همه را امیدوار می‌کند

رضا فیاضی با تاکید بر اینکه سرمایه‌گذاران حاضر به فعالیت در سینمای کودک نیستند، تصریح کرد که باید جلوی باندبازی در حمایت‌های دولتی از سینمای کودک گرفته شود. این بازیگر با تاکید بر اینکه «واقعیت این است که سینمای کودک به جریان حمایتی و پشتیبانی درست و اصولی نیازمند است»، گفت: وجود صندوق‌های حمایتی از جمله صندوق پروانه بنیاد سینمایی همه را امیدوار می‌کند که قرار است مسئولین هم با ما هنرمندان همگام شوند و به دغدغه ما بعد از مدت‌ها احترام گذاشته شود. فیاضی خاطر نشان کرد: البته در همه جادیده‌ایم که متأسفانه باندبازی و رفتارهای مافیای گونه وجود دارد؛ امیدواریم اینجا (صندوق پروانه) مدیران مربوطه آنقدر خوب عمل کنند که شاهد چنین رفتاری نباشیم. ایسنا

تحلیل زمانی برای کشتن در سینما

فیلم «زمانی برای کشتن» در سینما تک‌خانه هنرمندان ایران به نمایش درمی‌آید. پانصد و چهل و سومین برنامه سینما تک‌خانه هنرمندان ایران دوشنبه ۱۹ تیر ماه ساعت ۱۷ به نمایش فیلم «زمانی برای کشتن» به کارگردانی جوئل شوماخر محصول ۱۹۹۶ اختصاص دارد. پس از نمایش فیلم نیز، جواد طوسی منتقد سینما و حقوقدان با موضوع «کشمکش قانون و عدالت» فیلم را تحلیل خواهد کرد. این برنامه از سینما تک با همکاری و مشارکت اتحادیه سراسری کانون‌های و کلاهی دادگستری ایران برگزار می‌شود. داستان این فیلم در شهر کوچکی در می‌سی‌سی‌پی اتفاق می‌افتد. وکیل تازه کار، دفاع از مردی سیاه پوست را به عهده می‌گیرد که ۲ جوان سفید پوست را به خاطر اذیت و آزار دختر ۱۰ ساله‌اش کشته است. امهر

چه اتفاقی در سینمای ایران رخ داده است؟

در روزهای اخیر اخبار ضد و نقیضی در زمینه تغییر مدیران زیرمجموعه سازمان سینمایی مطرح شده که شکل طرح آنها تا سرفرانگیز است. طرح موضوع تغییر مدیران سینمایی در مقطع فعلی وقتی می‌تواند درست به نظر برسد که روش انجام و اعلام آن اقناعی باشد، و گر نه به حاشیه‌سازی و جنجال ختم می‌شود. از منظر رسانه‌ای، پس از اعلام حضور پررنگ فارابی در فجر ۴۲، طرح کناره‌رفتن مدیر فارابی عجیب به نظر نمی‌رسد؛ بالطبع وقتی یک مدیر آمده و اعلام کرده فیلم‌های زیادی را در دست تولید دارد، تغییر او نمی‌تواند یک امر عادی تلقی شود. سه، چهار روز پس از اعلام حضور مجید زین‌العابدین به جای سیدمهدی جواد، کانال‌های خبری مختلفی در این زمینه، همچنان در حال حاشیه‌سازی هستند و البته کسی هم سوال نمی‌کند که دلیل تغییر مدیر بنیاد سینمایی فارابی چه بوده؟ آیا دعوایی صورت گرفته؟

در روزهایی که وزیر ارشاد در مسکو به سر می‌برد و رئیس سازمان سینمایی در سفر استانی است، طرح موضوع تغییر رئیس سازمان سینمایی به چه منظور صورت می‌گیرد؟ آیا تخلفی از او سر زده؟ آیا مقام بالاتر (وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی) که در ماه‌های گذشته بارها از عملکرد خراعی (و جواد) تعریف کرده، درباره آن دو تغییر نظر داده است؟ آیا سفر مدیر فارابی به مسکو قبل از سفر وزیر ارشاد به مسکو کار نادرستی بوده است؟ آیا شکل حضور سینمای ایران در جشنواره‌های خارجی مساله‌ساز بوده؟

آیا برکناری مطرح است یا استعفایی از سوی سیدمهدی جواد (حال به هر دلیلی، دخالت‌های بی‌شمار از افراد مختلف گرفته تا اختلاف با مشاور یا مشاوران وزارتخانه یا تصمیم برای ادامه فعالیت در

حوزه‌های دیگر) در بین بوده که مسکوت مانده است؟

در این بین چه اتفاقی رخ داده است؟

اگر میل به تغییر در شبکه مستند سیمای (ولو توجه یا عدم توجه به کیفیت مدیریت) از سوی رئیس سازمان صداوسیما، به دلیل ثابت ماندن مدیر مذکور، منطبق خاص خودش را دارد، دلیل تغییر خراعی و جواد چه می‌تواند باشد؟ حضور محمدحسین نیر و منند و مجتبی امینی و مجید زین‌العابدین به عنوان مشاوران وزیر ارشاد، باعث شده همه حواشی به سمت این افراد برود؟ اگر شائبه‌ها و شایعه‌ها حقیقت داشته باشد، چرا مجتبی امینی باید چنین مشاوره‌ای بدهد؟

چرا او باید تصمیم به تغییر مدیر ارزشیابی و نظارت، مدیر مرکز گسترش و انجمن سینمای جوان و... داشته باشد؟ آیا قصوری از معاون نظارت و ارزشیابی در صدور پروانه نمایش آثار سر زده؟ اگر چنین است چرا متولیان سینما و فرهنگ دائم از آمار استقبال مردم مثال می‌زنند؟

اگر دقت کنید این گزاره‌ها به هم نمی‌خوانند. بحث، بر سر مطالبات کارشناسان و منتقدان و هنرمندان و تصمیم مدیران و مشاوران نیست، بحث بر سر آن است که وقتی روش مدیریت در یک فضای تعریف شده، جواب داده، توجهی برای این فعل و انفعالات شتابزده ایجاد نمی‌شود و ناخودآگاه، حاشیه‌های متن را می‌گیرد. این در حالی است که جنس فرهنگ و هنر با ورزش متفاوت است.

آنجا یک بازیکن می‌تواند چند روز ملتی را سر کار بگذارد و بعد به تیم سابقش برگردد و یا بازیکنی از یک تیم برود با یک تیم دیگر قرارداد ببندد. آنجا فضا، فضای بازار گرمی و افزایش دستمزد و... است. اینجا ماجرا چیست؟ و چرا باید رفتن و آمدن مدیران (بی دلیل یا با دلیل) شبیه فوتبالی‌ها به رنگ زرد و نارنجی میل پیدا کند؟ و چرا روابط عمومی سازمان سینمایی به عنوان بالاترین تشکل سینمایی کشور در واکنش به این حجم از شایعه ساکت است و نظاره می‌کند؟

آیا این حجم سکوت نشانه تایید شایعات است؟ خیلی ساده می‌شود آمد گفت به دلایلی (مثلاً خسته شدن افراد از قیافه مدیران فعلی) قرار است این تغییرات را داشته باشیم. والسلام! چه نیازی هست به نظاره عامدانه این حجم از فضا سازی رسانه‌ای؟! جز این است که چند روزی را به دادن خوراک زرد به رسانه‌های این سو و آن سوی آب و بازی در زمین مخالفین اتحاد و یکپارچگی در حوزه فرهنگ گذرانده‌ایم؟ (نفوذ واژه منصفانه‌ای نیست، اماند نام کاری اینجا به شدت کار می‌کند). به فرض که همه تغییرات، قریب الوقوع باشد. طرح خبر آن، می‌تواند به شدت ساده باشد و نیازی به این حجم هیجان آفرینی و در افتادن با افراد در فضای مجازی نیست چون قاعدتا قرار است! جنس این آدم‌ها با آدم‌های میدان فوتبال تفاوت داشته باشد! اصباخبر

ده اجرای پایانی نمایش «هفت خان اسفندیار» خرید بلیط از: ایران کنسرت